

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lipca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie ze skargi dłużników na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w S. z dnia 9 listopada 2010 r. o odmowie wstrzymania egzekucji, zawieszenia postępowania oraz dokonania dodatkowego opisu i oszacowania nieruchomości w sprawie egzekucyjnej /.../

z wniosku wierzyciela S. sp. z o.o.

przeciwko dłużnikom Marii C. i Edwardowi C.

o egzekucję świadczenia pieniężnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 13 lipca 2011 r.,

zażalenia dłużników na postanowienie o kosztach zawarte

w postanowieniu Sądu Okręgowego

z dnia 1 lutego 2011 r.,

1) oddała zażalenie;

2) nie obciąża dłużników kosztami postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 1 lutego 2011 r. Sąd Okręgowy odrzucił jako niedopuszczalne zażalenie dłużników Marii i Edwarda C. na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 24 listopada 2010 r. oddalające ich skargę na czynność komornika sądowego oraz zasądził od nich solidarnie na rzecz wierzyciela kwotę 77 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Dłużnicy zaskarżyli zażaleniem powyższe postanowienie w części orzekającej o kosztach postępowania zażaleniowego, wnosząc o jego zmianę poprzez nieobciążenie ich tymi kosztami, a także o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego przed Sądem Najwyższym. Zarzucając naruszenie art. 98, 102, 316 § 1, art. 361 w związku z art. 391 § 1 i art. 13 § 2 k.p.c. poprzez ich niezastosowanie i nieodstąpienie od obciążenia kosztami postępowania zażaleniowego, powołali się na „wynikającą z akt sprawy bardzo ciężką sytuację materialną dłużników”.

W odpowiedzi na zażalenie wierzyciel wniósł o oddalenie zażalenia jako oczywiście bezzasadnego i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na podstawie art. 102 k.p.c. sąd może w wypadkach szczególnie uzasadnionych odstąpić od obciążenia strony przegrywającej kosztami. Ustalenie, czy takie szczególne wypadki zachodzą, ustawodawca pozostawił swobodnej ocenie sądu (por. postanowienia SN z dnia 11 lutego 2010 r., I CZ 112/09, nie publ.; z dnia 13 grudnia 2007 r., I CZ 110/07, nie publ.; wyrok SN z dnia 22 listopada 2006 r., V CSK 292/06, nie publ.). Ocena ta powinna uwzględniać wszystkie okoliczności, które mogą mieć wpływ na jej podjęcie. Skorzystanie z przepisu art. 102 k.p.c. jest zatem suwerennym uprawnieniem jurysdykcyjnym sądu orzekającego. Sąd Okręgowy zastosował ogólną regułę orzekania o kosztach postępowania, przewidującą obciążenie strony przegrywającej kosztami (art. 98 k.p.c.), nie dopatrując się wypadku szczególnie uzasadnionego. Dłużnicy w zażaleniu nie wykazali na czym miałby polegać ten wypadek, przedstawiając jedynie twierdzenia o ich bardzo ciężkiej sytuacji materialnej i wskazując, że

okoliczności te wynikają z akt sprawy. Wbrew jednak tym twierdzeniom z akt sprawy takie okoliczności nie wynikają. Za szczególnie uzasadniony wypadek w rozumieniu art. 102 k.p.c. nie może być potraktowana okoliczność, że w stosunku do dłużników prowadzone jest postępowanie egzekucyjne, gdyż stan taki jest spowodowany przez samych dłużników, którzy nie uczynili zadość obowiązki wynikającemu z tytułu wykonawczego, podlegającego przymusowej egzekucji (por. dotyczące tych samych dłużników postanowienie SN z dnia 27 maja 2010 r., III CZ 14/10, nie publ.).

Wobec powyższego, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji. Uwzględniając jako szczególnie uzasadniony wypadek okoliczność, że wartość przedmiotu zaskarżenia (77 zł) jest znacząco niższa niż należne wierzycielowi koszty postępowania zażaleniowego, odstąpiono od obciążenia dłużników tymi kosztami.